

Bréf send Benedikt 1909-1914, 3. hluti

Bjarni Benediktsson – Benedikt Sveinsson – A. J. Johnson Winnipeg – Ásm. Jónsson Lóni – B. Þorsteinsson Siglufirði – Baldvin Þorgrímsson Nesi – Benedikt Bjarnarson Húsavík – Benedikt Björnsson Húsavík – Björn Stefánsson Auðkúlu – Björn Jakobsson Kaupmannahöfn – Björn Jónsson Sveinungsvík – Brynjólfur Jónsson Kallaðarnesi – E. Benediktsson Middlesex – Eyjólfur Bjarnason Ísafirði – Finsen Hamburg – G. Sæmundsson Blane Wash – Gestur Loftsson Eyjum – Gísli Sigurðsson – Guðjónsson Garðstöðum – H. J. Seyðisfirði – Halldór Bjarnason Presthólum – Ingimundur Guðjónsson Garðstöðum – J. J. Bildfell Winnipeg – Jón Samúelsson Hofstöðum – Jónas Jónsson frá Hriflu – Kristján Guðjónsson Fjallaseli – Eiríkur Þ. Kerulf Ísafirði – Sigurður Sigurðsson Arnarholti – Sigurður Guðmundsson Kaupmannahöfn – St. Torfason Hafnarfirði – Þorlákur Björnsson Bayonne N. J.

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

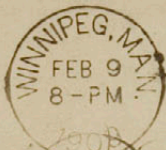
bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360

Benediktarskjöl

Askja 5-5, Örk 5

If not called for
Return to P.O. Box
3083. Wpg. Man. Can.

Þóroia ríkshöfðin
Ben Sveinsson
Reykjavík
Íceland
Europe

A. J. Johnson

söngkennari

460 Victor str. P. O. Box 3083

Winnipeg Jan 30 1909

Konur minn.

Þú ert þú alveg nýbúinn að skrifa þér, alla ef að skrifa nokkrar línur um, ef þú getur þú sed að mið erum ekki þannig áhugaðir. Eins og ef gat um við þig nýlega, sáandi ef þú sýnir áhuga af "Spæfjótadobavátur Isl" 1908. tók þú við sem Bisti Sæmunds hatti 1907. Mú sága nokk að einu fram að hvernig. Ég geri ráð fyrir að einhver verð til að rita söguna áfram, og taki þú við sem ef hatti, segi td. hvað gerist á þingi í næstu mfl, og það tilheyrir þessu ári 1909. Alla söguna þessum við að eiga — allt frá þingi 1907 — sem kom þú með ákveðna kröfu — og þar gæti til fullnaðs segja og náð hvernig sem það verður. Ég gæti ráð fyrir þér við þig um daginn að senda þessa tilg til Klafna, og Dr. Vallýs hefur skrifað með nýlega og segist verða í Rík á þingi á næstu, svo ég tek nú fyrir að senda þér hana til offilts, og bið þig að gera sós vel og hata inn td um Stranda. Þing-eyjar og Bantark, og ef þú finnst eitthvað öðru ef hefi gleymt, td um fundarhöld eða þú um líkt. Svó alla ef að biðja þig að afkenda Dr Vallýs ridgerðina, hann biðir hana í 2 hefti þá.

Mú þykja Dr Vallýs vera nojadar að leggja upp til Íslands í von um þing- setu á Ísland og þú óvissu. Mú skotum so að þú ættir aldrei að hlappa honum inn á þingið. Hann hefur leikið tæm skýldum í þessu máli, og ætli hestí matu að einu gikkar flakk, svo forant það so mögulegt. Són B. so aftur ákveðinn og hefur ákaf verið. Ég vona að frétta að setla Vall næsti gæti ágildis, og hann komist aldrei á þing, meðan hann so erinn. Þann Íslendinga eiga ekki að vera að seilast eftir einum þeirra til þingsetu, þú þú eru aldrei hreinis Íslendingar. Vallýs og gæti að einu lefi — setu þú þing.

Ílói er að komast "opinskráðlega" hræfing í þá átt að hjálpa
cykkur, ef H H skyldi viðhafu það svirvordilega athæfi að
"njúfa nýkossid þing". Þú atkuzar vel það sem ég sáði við þig
um það í síðastu bréfi.

Éitt má ef til með að biðja þig ^{þess} um. Þú ert alla muni sendu
mér þingtilfærslu (því þetta á) jafnóttum og þau koma út all
hóð umroðu og skjálapadum. Ég má ekki tapa einu
línu af þeim. Þessum skal ég senda þér fyrir þau
til baka. Ég treisti þér til að fæst þetta vel á minu
í.

Ég fjálfyrir ekki meira treisti þér að upp-
fylla æt brennkvæðið.

Með vinsemd og virðing

Þinn
A. Jónsson

A. J. Johnson
organisti & söngkennari.
460 Victor str P. O. B ox 3083

Winnipeg Man *Feb 9* 1909.

*V
Kori vinur!*

*Þauli þér hefur með nokkras línur til birtingar í "Ingólfi"
við tekiföri. Ég vona að þú getis notað þær. Hefur ekki átt
fretta síðan ég skrifaði þér síðast. Þó erum milli vona og átta
um hverri þess lífa ykkar, þegar á þing kemur. Vonum þó að allt
fari vel. Allir sjálfstæðisþingmenn standa við loford sín, og H H snauti
ú valdastölu.*

Mit bestu kveðnu þínu

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © floppaskjalasafn Reykjavíkur

A. Johnson

A. J. Johnson

organisti & söngkennari.

460 Victor str. P. O. Box 3083

Þrið.
nitján hundruð og átta.

Winnipeg

1909

Merkisár í sögu íslensku þjóðarinnar, verður árið 1908. Til þess hefur margt. Mér sýnist þjóðin á þrí ári, meira en nokkru öðru liðinu, vera að líta yfir, og allhuga ferdalag sitt, á liðnum árinum og áldunum, og jafnframt ákveða stefnu þess og áframhald, á komandi tímum.

Í þessum öðrum sagt. Mér finnst íslenska þjóðin á árinum 1908 vera stödd á vegamótum. Af þeim litur hún^{hú} leiðina sem farin er, og gerir upp reikninginn fyrir hana; þá af þeim horfir hún fram á veginn sem ófarinn er.

Hún kvætur skýrt og afdráttalaust á sem það, í hvaða átt skuli haldið, og að hverju skuli stefnt, og uppdrottis og ástæðna sem gefa viðvirkjandi þriðjafdalag. Eftirfylgjandi alræði skýra þetta betur.

1908.

er rituð ein hin allra merkilegasta bók sem út hefur komið á íslenska tungu, „*Ríkisréttindi Islands*“ eftir dr. Jóni Þorkelesoni og Einar Arnórson. Með skýrum en samviskulegum dráttum, sýnir sú bók þjóðinni, yfirlit yfir stjórnaðarsögu liðna tímanis, allt frá þrí landið komist undir konungsstjórn með gamla sáttmála 1262. Meðal annars sýnir þessi merkilega bók, að ein eiga vel óþatadann ginsteyrinni* (þellu. sjálfstæðis) dýrmætasta, þrátt fyrir það, þó þess láunda Hákonar gamla launi, gegn ákveðnum skilyrðum 1262, og þrátt fyrir allar árásis af helstu útlendis valds, til að ræna honum með öllu. Sjálfstæðisátt á þessari bók mikinn þátt í þrí hve sjálfstæðisstefnu varð ákveðin síðar á árinum, sú stefna sem hefur heitið þriðjafdalag íslensku drengskap, að gefa aldrar upp söku, og ginsteyrinni* eftir komandi tíð.

192

í hendur Íslendinga, og að fullu undir þeirra skjórn og umsjá.
Þessi stefna segir: Ráttinn til fúlkunnar sjálfstæðis, sögulegan laga-
legan, og siðferðislegan, eigum við, svo ekkert þarf nema einbettau
vilja, til að ná þrú aftur — og hanni skal ekki vanta.

1908.

Þráttur þjóðin á bak aftur, höttulegasta óvininum sem hún á, óvin-
inum sem er höttulegri en hafís og jafðeldas, en sá óvinur er dansk-
— íslenska valdið — valdið sem stafar af donskum Íslendingum.

Sá óvinur var af lengi búinn að ráða lögum og lögum, nú var honum
steyppt af stóli. Mátti heldur ekki seinna vera, svo ekki tókist honum
þmíst með fagurlega eða höttunum og ráðríki, að blinda svo þjóðina,
að hún liti hann smeygja á heljótá þeim, sem á stuttum tíma hefir
markað í heimi lífið, sem sérstakri þjóð.

Nú er að gæta þess vandlega, að þessi óvinur komist aldrei til
valda aftur. Þá er ógöfugur vís. Eftir þrú verður hves götra skel að muna.

Íslenska valdið, það af ekkert annað, verður hel eftir að ríkjja á Íslandi,
og þjóðin þarf vandlega að gæta þess, að fá einum það í hendur
sem reynslan hefir sýnt að eru kræminir Íslendingar, og hafa skil
verid það.

1908.

Samþykktis þjóðin með ríflunum 3/5 hlutum alkræðisberra manna, að
gera áfengisgudinn "Bakkus" útlagan. Hvílikt þrekvirkí!

Oft af mörgunum sínum og hanni búinn að gera þjóðinni ómetan-
legt tjón. Drepa fyrir heimi fjölda af ríftum og götum drangjum
og eyðileggja átra.

Lengi hefir "Bakkus" verið tíma af þessum þessum fleppaði, Þorgarskjala og Reykjavíkur
áður, enda uppsprattum úr sönnu áttinni.

A. J. Johnson

organisti & söngkennari

460 Victor str. P. O. Box 3083

No. 2

Winnipeg 1909

Samu árið tók ^{hinn} fyrri verkamað á báðum, dæmdu þá til danda.

Myndarlega af sér vikið! Ekki hvað síðt fyrir þetta tvöt verður árið þús mótis. Vonandi verður áfengit hèreftis jafu áfirfalaust hjá þjóðinni, og tröllkarlarnir, og tröllokessurnar, sem víðvegjar eru á Íslandi, og segja sér að hafi orðið að steindröngum, þegar þau sá dagstirtna. „Bakkus“ hefir nú séð hana — skynsemi þjóðarinnar — og þá vott hann að — augu, og skilar ekki ^{eftir} til minja um sig, nema nokkur bláprúllur andlit — þri mótis — og talsvert af „brannivins-kúttum“ língad og þangad um allt landið.

1908

er gefin út ein allra merkilegasta og löðmörkasta skáldsaga, sem rithöf hefir verið á íslenska tungu, „Ófærli“ eftir E. Hjörleifsson. Þar eru dregnar upp með list mikilli myndir af þjóðlífinu. Sumar þessar myndir sýna það fína og rotnada sem skera þarf í burtu hvað sem þad koster. Ójálfrátt minna sumas þessas myndir munnar á dansk-íslenska maldið. Þetta vald sem rötur sömmu atferð og meðal, og þó þjóðin kaupmatu til að fá sín um vilja framgengt, þó hann gangi í þessáfuða átt við manninn og réttloði. Stefni beinlínis að hágun og einveldi, sem er undir röt eyðileggjagastinnar í allum skilningi. „Ófærli“ hvíolar að þjóðinni: þessas meinsend þarf að skera í burtu. Alþjóð hafi opin augu fyrir þri. Áðras myndir í „Ófærli“ sýna afleiðing gærostada. Þar eru skuggsjá þess hvernig þjóðin á að vera. Þegar íslensk þjóðlíf er orðið andugt af mönnum og konum með hugarfas „sér þorvaldas og Ragnhildas“, þá gerir nýji gullaldraróttinn meira en að róta“ eftir fjallabindana, þá skín hann jafnskið um alla litlu eyrma. Og „þá verður mótis þessáfuða, fandið af allum löðum“

8908.

þessi hugur, að Íslendingar af "ninni" laudid sitt, og láti "þjóð-
 bráttinn" ^{liggja} um það, ^{ekki síðis} ~~sem~~ "uttanum" það "þarfað greip-
 ast í huga þjóðarinnar, eins áafmáðulega, sem stafi í íslenskt
 stúdlaberg. Þá kemur, aldrei til mála framur, að leyfa dönnun
 eta nokkrunu öðrum ^{ull} þjóðflokki, að leggja undir sig laudid, hvorki
 með "jafuréttisákvæði" eta neinnu öðru.
 "Þá stekkas Ísland umávirð, og sapa þeir með þu fílskrúðugri."

190'8

Mátt Hjalpaldaletti laudastu þeim nú son, geri nefndin ráð fyrir, á milli framvegis,
segi þeim sattu er að það liggja ekki í sínum verkahring, at þó
tillöps um afnáam þeirra, en ef sunis þeirra von afmúndi
td. eftirlaun, útgjöld til kirkjunála, með aðhiluati ríkis og kirkju, fókku
ambetta (síslum) mfl. þá yftri þessu gæta þar skilaför, þá
þá þéringa sem hegt voru at spara með þessu móti, motti þá verja til

eiðhvers annars, sem þarfa veri, svo einn t.d. til alvinnumála samgöngumála
mentamála afl. Eitt er það. Tilgöngum nefndarinnar sem ég get als ekki felt mig
við, og vonandi verður þetta í rétt hof áður en fr. verður samþykkt, en það er um
sum skipum skattnefndanna. Skattnefndirnar eiga vissulega að vera Kasnar
af gjaldendum, en ekki skipaðar af valdsmönnum eins og nefndin allast til
Helst ætti allis skattnefndarmennirnir að vera kosnir, bæði í yfri og undir skatta-
nefnd, en þó veri fyrir sig að hreppstjórnar og séplumum (meðan þeir eru) voru sjálfstjórnir.
Ef hinir nefndarmennirnir voru kosnir af hlutaféigendum.
Sá mælingarhallur, að valdið til að skipa þessa menn eigi að vera þjá vald-
höfum (séplumönnum og stjórnaðráð) og bæði öflugur og höttulegur. Það er akl áinnad en heppi-
legt, að valdstjórnir eða þeir sem hín for vald i' hendur, eigi svo og svo mörg
itök. Í hverjum einasta hrepp á landinu. Þau itök mundu koma sá vel þegar að kos-
ingum komi. Mer kemur ein sé, ekki annad til hugar, samtökamt undanfaraudi reynur
en að allis skattnefndarmennirnir ~~gætu~~ ^{veru} skipaðir — yrðu af sama pólitiska
samtökisinnu. En reykur sem þel hafa nú þegar, er báinn að sjna það, að valdhlaf-
arnir, fara als ekki eftir hófilegleikunum, þegar þeir eru að skipa i' þann
embætti. Sem þeir hafa ráð á, heldur eftir því, og því einn, hve matar-
inn er mikill pólitískur fylgismatarinn. Og því er var og mættur

ad eum ~~et~~ til fjölda manna á Íslandi, sem skrifa flatis í dæflum
fyrir valdhöfnum, fyrir það eitt, að þeir hafa fengið jafnaðvirkilest
„humbug“ sem „dauðesbragðskrá“. Hvað mundi slíkt menn gera,
ef þeir ætlu voru á virðingamerki trúnaðarstöðu, með dálillum
launum, frá náðesborði valdshafanna? Veri líklegra að þeir
yrðu síðis fylgispaki fyrir það?

Nei, þetta ákæði hjá skattanefndinni er alveg óhafandi. Skattanefndin er eiga
að vera kosna af hverjum hreppi (undirskattan) og hverri sýslu (yfirstattan).

Það er engin ástæða til að ölla annað, en hver hreppur, mundi ljósa sína bestu og hófustu
menn til þessa starfa. Miklu meiri líkindi til að hafi menn yðri í skatta-
nefndunum ~~en~~ ef kosnið voru, en ef sýslum og stjórnarráð skipaði
þá. — En þrátt fyrir það þó sumas litlajns persónur, nefndar, sem ekki einu
óskilegastar, þá er enginn vafi á því að hin hafi menn stórnútt, og
mikilsvert verk, og þess mun ölið minnst í sambandi við árið 1908.

Þegar listi er yfir framangreinda viðburði, sem allir
hafa gerst á árinu 1908. þá mun flesti játa, að það
sé ekki einvasta langviðborturíkasta og merkilega árið á þess-
ari öld; heldur jafnvel eitt af allra merkilegustu og
heilbrigðustu árum í sönn þjóðalinnu.

Linkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Þveig. í Janúar 1909. Affhúsan

Via Liffy Scotland.

Hr. alþingiism. Benedikt Sveinsson

Reykjavík
Ísland

S/S. Þerling

Elm. útl. ísl. Bjarne Benediktssonar © Borgarskýlasm. Reykjavíkur

Hr. alþingismaður Benedikt Sveinsson

Reykjavík.

Þótt ég þekki yður einkent persónulega, leyfi ég mér að snúa mér til yðar í vandamáli mínum, og vona að þér misvirðist þatt ekki við mig. Vil ég byrja á því að segja hvern ég er og íðru snúamís að málefnum.

Ég er fæddur og uppalinn á elvarfastöðum í Reykjadal, í Suðringseyri, býst ég þó naumast rítt því, að þér þekkið nokkurn af okingjum mínum, nema ef til vill föturbróðir minn, Kristján Jónasarsen, sem lengi var verslunaragent. Þóð þauk prófi mitt Möðruvallaháskólann 1905 og í Ásnef dvaldi ég 2 síðast. vetur, á líðskólann þar, og 3 mánuði í síðast. sumar. Í haust 1. Sept. kom ég í "Hæðens Lærhólskóla" og stunda nú eingöngu leikfimi. Líkt ég námi hér 30. Júní n.ú. og verð því nóst á sundskóla 1½ mánu. Þú þáð er öflav nú að halda náminu áfram ef unnt er. Leiddi ég ráðu kemma minna og H. A. Knudsen, sem er umsjónarmaður með leikfiminiskenlu allri í Danmörk. Hóðun þeir mig áframhalds ef unnt væri. H. A. Knudsen ræði mér til að dvelja 2 mánuði við Central Institutet í Hovensholm, og þá ferðast um Skippótt, Simland, Svæveg, Þýskaland og Sviss 4 mánuði tíma, og kynna mér svo vel, sem ég góti all aðlitandi leikfiminiskenlu hjá þessum fjöðum.

Þú spalegar þringingastöðir hefta þó mína. Sí milt er þángu þóðit og ég sí engin líkindi til þess að geta af eigin rannleik þóðat þóina. Þunþemís vil ég geta þess, að mjög erfitt er ómögulegt yðfi mér að fá eingöngu á Central Institut. sem gestur, ef ég hefði ekki óþímþram slýsi, og þó munda mun verða að fá leyfi til þess að heimsóla þýsku

skóðana á þess. Af þessum ástodum veit ég alþingi og það um
hvað hr. stýrta til ferðarinnar. Skundi hún aldrei kosta minna.
En ég þessi fáa af alþingismönnum og er þri hradður um dauðar
undirskriftir hjá þeim. Þar er þri það ræð að leita lífs yður. Máske þynjir
yður það undarlegt, en raunar er það ekki. Þer erud þinggeyingur,
ungur, fjálslyndur og hafid þri á æskunni, og viljid þri sjálfsagt
vinna í þarfið hennar. Þu annað mál er það, hvort þer alitid
þessa nauðsynlegt eðu ekki, og að eg geti verið ánægður að standa þar,
sem eg mi er, og byrja svo á starfi minni henna. Þu þri vil eg neita.
Þjót var er á svo lágu stigi og svo hörmulega langt á eftir öðrum mentu-
þjóðum í líkamlegu uppeldi, að slíkt er stór sköpun. Þri verður ekki
nógl í lag meður leikþinniskerstan er kómt kátt, eins og hún er minna.
Ég held að það sé ekki ósatt, að meiri hluti þjóðarinnar ríki naumast
hvort leikþinni er; þri síður að menn þessi tilgang hennar, nauðsyn og
ágangi, alla þá nauku og gleði, sem henni fylgir. Hér er þri stórst
verksmíð, erfitt, og í fyrstu sjálfsagt vanþakkað starf fyrir höndum.
Þinn eg glögt hveru minnis hér þarf við, og einmitt þessvegna
vil ég búa mig undir starfið svo vel sem mi er unnt. Og þessi
fyrirhugaða fór myndi mjög gagnleg fyrir mig, og opna augun fyrir
svo mörku, sem nauðsynlegt er að hafa þann apen fyrir, þri að minni
er högt að lora af þessum þjóðum, og þri minni vist fastir neita.
Kostnaðarinn mun vera borinn við þessu til fyrirstöðu. Ég veit að
þjóðin er fátæk og á óhögt meit að uppfylla þar kröfur, sem gerðar
eru til hennar, vegna þess, og margir munu heldur vilja styrkja
arðvönlegri fyrirstöðu en þetta minn alitid, en ef þetta er atkvæði
er leikþinni arðvönleg, þri að hranslar líkani er ein af bestu
auðsuppsprettunum, og vil lífsgleðinnar, en hún verður ekki meiri til

þeringa. Þeir, sem eru biðhaldar í þessa lagi þykjast ekki hafa rítt
á þér að missa leikfiminna, og einnig þess vegna er hinn orðin svo
útbreiddur í landinu. Enn hefur verið kröfist mikilla þeringa
af íslenskum þjóðum í þessum leikfiminna. Þó held ég að kenningarum
við höfundarinn í Reykjavík hafi verið réttur styrkur til þess að
lora leikfimi hér í Höfu, og Tuguförnu Mandabætti? Til þess að skunda
nám við sama skila og ég mi geri. Þou til þess að draga einhvern undan
af minni hálpu, skal ég geta þess, að ég hefi þó þr. mánaðir legið
slyss frá ríkissjóði Dama, og þykjast þó illt að þurfa þess; en með þér að
vera "Vegetarianer" get ég látið mér þetta nógja fyrir þér og húsaleigu.

Enn hefi sagt yður þótt hlesta af þér, sem ég vilji skrifa
yður. og hefi átt þú við Ólaf Björnsson um þetta. Skrifar hann fötur
sinnum um málið; hann hefur mig einnig til þess að skrifa yður.
Einnig skrifa ég Stefáni Stefánssyni, sem er gamall kennari minn. Hanni
líklegt að Jónhannarbróðir Petur og Þingrímið leyti gott til málauna.
Máttali frá kenningarum minnum, sendi ég ásamt bríði minni til þingsins.
Þínsk mér bríði minn réttlát, og vortandi hins besta, fel ég yður svo málið.
Þou ég yður einniglega góðs gengis og frama, á hinni romandi alþingi.

Vindfangfyllt.

Þjórn Jónssonar.

1. Febrúar 1904
Stólaens Lærhússkóla
Kópabænum.

Innf.

Kr. 4. 09

Bayonne N. J.
March 28. 1907.

Ákerra Ritstjóri Benedikt Sveinsson
Reykjavík

Skjori Vinur.

Um leið og jeg sendi yður ársgjöld fyrir "Ingólfr", lét jeg yður vita, að hann hefur komið til mín, með bestu skýlum árið sem leið, og er hann velkomin gestur á okkar heimeli, og hefur hann flutt okkur margar góðar og fróðlegar frjettir, miklar og stórar eru umbreitingarnar og framfarir á kjöra gamla Fróni, síðan jeg var heima síðast. N. árið 1879. og treisti jeg því að þar sjú eins miklar í Andlegum, eins og í Tímanlegum Munum, þó stendur mér ymíggst úr af einu, N. því háa verði sem er komið á fardir og Lódir, og mun það til einkis gods leida, heldur til þess að Fasteignir munu lenda í færra höndum, en þeir fátöku, munu fjölga, og verða hardara uppráttar fyrir þá

Svo ætla jeg að biðja yður að gjöra

svo vel, og láta mig vita, með fáeinum
línum, greinilega um Konungs komu
til Íslands í sumar, og um hvaða tíma
það muni verða, líka langar mig til að
biðja yður að útvega mér Íslenska Biblíu
— ekki samt síðurtu "Britisku" útgáfunu
heldur þá þar á undan, [sem var, ífjögur
man íjett. Steins Biblíu] gjörð þjer svo
vel og láta mig vita hvað hún kostar, og
fluttningur á henni, og skal jeg senda
yður þorgun fyrir það.

Jeg bið yður að fyrirgefa hvað jeg gjörð
mér dælt, að gjöra yður þessa fyrir höfn,

Svo undirskrifa jeg mig með virðingum
og vinsemdum, yðar einlægur

Þorlákur Þjórnson

Adm. T. Þjórnson

494 Avenue C. Bayonne N. J.
U. S. A.

E. S.

Jeg sendi yður Páska Númerið
af "New York Herald" jeg hugsaði þessu
yður þótti gaman að sjá hverninn Blóðin
eru þjer úr gærði gjörð.

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Þar same þ. Þ.

STATION
JUL 6 1893

Herra Benedikt Sveinsson ritshjóri

Skólaröðustigur 11

Reykjavík

Ísland
Europa

New-york
and Leith

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Leshie station Sask. Can.

14. april 1913

Ulsku Benedikt minn!

Jeg skalt ad segga utur því bríf; það hefir þó
eleki tekið; mi verð ég at rjúfa þáguina, þó
eigi af sjálfhrátum. Luv & við vaxid, at jeg
gerði þessu munn, & hvi lína i nund y Sig-
björnssyni nefrast, graf skript yfir fötur þessu.
Ostluðu þeir at láta prenta hana i Winnipeg
i prentsmiðju Rögbergs, en þá var þar eigi til
þat létur, sem ^{þessu} líkadi; kom þeim þá til huga
at senda hana heim til prentsmiðjuina „guta-
bergs“. Því þar var þeim sagt, at þeir mundu
geta fengið hana prentaða og gerðu in good
at allu leyti eins og þeir áskudu. Jeg tókt þeim
því at verða til þess at koma henni heim
og þá þar manni til þessu koma henni i
prentsmiðjuina og þá mun prentun á henni
og það forðu lestur. Sagði jeg þeim þar þá
mánu uti; fathi þeim þat gott; bréfast þeir
væri nafn þessu — Sigbjörn fathi þessu
sonar einhver. Lyndu gott skalksonar —
munta vilja þessu þessu þessu gæta þessu
eigi, vilgeru þessu minni tenoli; þó hveiti jeg
þessu best til at verða við þessu. Helst vilja
þessu þá hveiti prentuð. Þessu þessu þessu

(ef hann stíl jafur; eigi latum Svastefinni delli ef með tónum) kopor-
stungu letr. og silfurleiti á stöfum; en ef þann pappir
eigi að fa, þá á þann leza hritan pappir sem
prentsmíðjan hefir, og með koporstungu letr; en
þá eigi með silfurleiti; þú átt að láta þessu vel
á hritu — heldur svötu; allan þágang kjósa þeir
eins vandastarag smekklegum og kashu & á,
en einfaldum og látlausum; og treygti jeg þess
til að hafa þor hönd í baggi með. Þann er
verður áttuð stórva, en vana leza gríst á
grasfyrir þum; vilja þeir þá; þú átt prentit
á áttuð í stóralagi og ríður rötum vísanna
tekur meira vinnu eins og þú sættast. Þú
verður þú átt góta þess vel, átt rítt hlutfall
þú á milli breiddar og lengdar; til þess að
þá breiddin hafi leza, & elku annað. en setja vís-
anna í ginnara lagi út til hlutaranna, lík leza verður
þann er 18. þumbl. og 24; eta eitt hrat þor um þess
þess þá heft sjálfur; mikið ardi komist átt um
gerðin utan um brott sjá sem á smekklegust;
ef til vill — vegna breiddarinnar — tvöfalda
lekkur sur átt annan góð minni milli brott
isinn og vinnans. sem átt áttuð utan um
þá; þú verður nið hafa nátturinn og smekkinn
nið. þessu. Ef koporstungu letr eigi til-
en þátt þessu mikið áttuð — þú verður þú

at ráða letri; en eigi vilja þeir hafa algent letri;
vori þá líklegast hegt stór smáttund eða eitlurast
annat fallett og þrútt letri. Þú ert mi nær
þetta enu og fyrir sjálfum þí; þessu mit þú verður
ekki fyrir lúru þá er gert; þú shekurni, að
henni dytti þá í hæg að setja verk sitt herra, ef
hinn vissi, að þat vori ummið fyrir útlendinga;
jag geri sátt fyrir, að þat kasti af ~~þessu~~^{vandast} til þess
eftir föngum, í hverjum 20-3 ökr.; fyrir háfa þú
þessu vort að setja, þátt þú ert að nesi fyrir
herra; annars reddur þú þú. Þá þú þessu
um til þess að lara þí borgunni þótt
túnað lida í líkindi að þítt góð komið lýðan
vestan; en þú þú, að þat verður sent um hol og
graf skriptu komur og reikningurinn; en þú senda
þú þessu um þí um að ekki verður vítat með vissi, hvað
mikið þú að senda; jag veit að þú til þí er sátt gert, að
þú góð komið þessu íkring, og þessu funder þí einu
á reidan legur og sjálf þú; mun þú varla þú þessu lúru
til að jafna. Eintökin eiga að vera þínn og túllugur
þína verðurdu sátt um þann að þann kvorthi rífti
ný bróttu; hegt að setja þann í þessu þessu
hólk da eitlurast túllur, sem er þítt fyrst
þann um þann; sendu þann via South end
New-York til Sigbjörns Sigbjörnssonar, Leslie
station. Sask. Can. þú verður þú þítt þítt

á þeim ábyrgt (lík. best); & et þá þat gjald met áreikningum.
g eins. of þri setur þeir þessa þeir höf þinc; þenniginn
roða sú sandir þjór g þri tetr þitt þarf. Medvondurkni
otta, íg ad kija þig ad lesa þráskot g samræma stefningu
ma; hvort heyrir nafnið "Nipur" á ad skrifast sú stæmet
gja, veigt þri tetr. en íg; þeg þygg þat sj met á þetta
lagar þri g efra gella, & þri þykist megi vit þra. Sjálfum
þyggis nija kvót eigir sam skyldi. en einhverri megiðvort
á þat ad koma; en háfud kosturinn á þri x þat, ad þat
x satt; þat tel þeg háfud ávritit; þeg kynnist siglirni
heitum, de litit; segndist nija komu suona g allir lita.
upp einum munninn ^{um} þat; en helur heft mitt ad jmsu
lyth um komu yskje; en komum hans liker þatta g
nija eiga þat i minn nija um komu; horfa þri eiga
suv nija i kostnat sam et þá þat vel gzt; legg þri á
vorkit á þráganginn á kreglu. Set þreuta kvóðit
stort, & þat komu g sand situm vestur med fyrsta ferd
g þangot, & þeg heft þus sagt. Ni held þeg, ad þeg heft
tehit allt þann x þarf; ^{um} þetrit; þeg þri nija; stordis,
þráganginn; sandingum, þrangumia etc. —
Þri sjá þvennig þeg ottast til kvót stonds; þat
x i tremur lagi; allar tilur falla kurt; heft sett þor
deinstil heyrdu antea; vora þri komist þann is þri
þátt illa sjá ritat.

Engar þjettir; Norðt lakurinn komist heft i vestur
landinn. — — — — —
Línaskjalasúla og þri þreutissúla © Borgarskjalasúla og þreutissúla

naumt fyrir með sönnu hrekkisni; þykir á kotta
þessum slóti, at þá þú eftir mori á milli spils gísl,
sáttum sennu kvænu samar fasta. Veturinn
hefur verið hordur og langur og snjóþungur; þaus þótt
sennu i nóvember, en hökku og snjóþungur á mest
njóti; i þú álitinn bláur til apríl löginnor; iu
snjó at mesta ranninn, nema i skagerhallum
og rannum; vótr all or andisi en þú i blóti
met blétum; jót all ókafleg blaut; verður vorlokest
at plógi neitt at man fyrir en um helgi og þá at
eins á haum ákrun; en ekkert vort sá at seggi þótt
i haust, sáttum þess, hressu þessu gíslsamt
og sáttum fastu; iu dött vort hefur vort iu
i morgna daga; met frast á nóttum; seður þú vótr
vort uddar; ann ors ótalmergis iu þú lúka þú
vort at skíði og morft til óhepp. áttum morn eugur
situr, en á þí landi; iu þá þá landi. sáttum
nija, kjöldu þú eigi allsláttur hefur, en i sinu
eigin landi; ekkert þú at neita at Ameríka
er mihið hesta land. en þá þá þí land líka.
koti löndin (þó ólíku ge samann at þítt sáttum
stórda munur og fleira) hafa sáttum kasti og þessu bresti.
þessu almannu (og einu þessu) niðig misþátt; skuldi
niðig; allt áttum, sem kaup þú; eugur landuð opt
i lúgu vort; verglunor vort óhepp. ó heff sáttum afar
nóttu vortuð tulla; þessu landuð offi þú; en þá eigi
at gítt emi; stjórnuhát áttum vortuð eigi eugur.
at sáttum; stóldu þú hona til eugur; áttum vortuð
lúga af þessu hluta. eugur þú en hona x líka at þú
opt af þessu hluta, x líka; skul þú eigi sáttum þú
i Vestur þessu. Þú vortuð at seggi þú áttum at

útvega þess tvo kaupmanna að Ingólfi; menn þessir voru
 að tala um að eigi langði hið að fá blót að heimian og til
 nefndu það; og íð seg þeim frá því og sagði þeim best
 að kaupa blót þitt ef þeir vildu nokkuð kaupa; þessu
 þeir minna það; hefir íg ekkert fengið þá til að skrifa sig þess
 blótum þessu. Ef íg hefir vitist, hvað það kostar þing
 að senda; eftir vill hefir Halldor Boddal útsala á hon-
 um og þá er högt um hönd að fá hann alla góttinu að senda
 blótin námanum þessu og staklega og lita þá vita um
 leit, hvað það kostar; skrifa mér um þetta nótt ef þú
 þessu, að íg fengi þá til að kaupa blótin. mér þessu
 þetta einu landvænna blót, þótt nægt nægi að því
 þessu, eiga mestum lífs og þessu allra blót landvænna
 vildi íg þessu heldur stýðja það, ef umt vðri; lítla kom
 íð þitt til leidda með þessu einu vopni, en minna
 þó vopnlausu. — Íg sendi þessu þessu kvöld; máttu
 þessu það, ef þú villt í blót þessu. en um þessu
 skal þá ad einu vera á öðru vitandi; en vil þessu eigi
 þá lát það vera; men íg eigi á þessu telja þessu það.
 Íg hefir eigi ríttu nje þessu til að þessu það þessu. Þó:
 hversu skallum sjálfu á Ísland að vera með þessu röt-
 herra? þessu í þessu þessu; einu fáa er þessu men-
 nýttu — í landsþjórn og umt x; þessu þessu þessu
 vegla; þessu með all epli launa; um þessu menn gata sjá um sig einu
 að þessu menn og þessu láta af stópi; þessu þessu þessu; and um þessu

[illegible]

Peslie Station Sask. Can.
24. júlí 1913

Elsku Benedikt minn!

Það er gagn að þú ert viðbragðsfljót-
ari og framkvæmdasamari; um
lands mál er ljúfa viðskipti; enda
mun þú vera; það er minn lítinn heill
árs fjórðungur síðan, þú skrifað-
st; þú þig þá að sjá um þess-
um ákvæði. Þú sendir þess um leið
og koma þú þú fljótt, sem þú gott
vestur aftur til minna eigna;
en ekkert hennar eða heyrir þú
þess allan þessa öra tíma. Hvað
veldur? Hefir þú aldrei þess þú
þess? eða hefir þú verið á ferða eða
þess? Ólík lega til getist, þess þess
alþingi var árdísi; að líkindum
hefir þú ekki látið fjórðungið ganga
þess úr greipum enn þá; munu minn
all annarhlið eigna og eigna hefur við-
þess að gera þess kvöld minna, en

áður. En reyndu þó að hegða mig, ef
þú mættir þér þar þessu línu, sú
þessi að þú hefur fengið bréf
mitt. Þyki mér það semilegt,
þú að eigi man ég betur en þú
þó. Þú fýr bréf til Rúnólfs Skjölars.
og hefur þú fengið svar upp á það
fýr þessu. Ef þú vildir eigi gera
þetta (að sjáum þentun krótisins) í
máttis eigi. Þetta þetta þetta þetta
þá áttuðu að skrifa mig og á öllu kostu.
stær, myndi þú þá þetta sent um
hól. Mér gerir þetta reyndar króki til
míg þá, en föllum, sem króki átti.
Þessi lítið lítið og hefur átt mig að
þú, að þú skrifað þú og höfist eftir
á stóðum; en þú hefur fengið það til þessa
og öll að sending komi þú þessu
gitt hest skýti, en minnst vardi. Náðu
að bréf mitt þar. glatast öðla sending
þú þá þú hringast. Ger mi þú vel
og skrifa mig um þetta lítið fyrsta
Ef þú skýldir hita Baldur hótur þinn,
en vin minn, sem eigi er líklegt, þá

þess konungs kosta þredja mína; seg þonum
að, ég þap. skrifad þonum 1. febrúar
í veltur; ef hann hefur fengið þess þat,
þá leit hann taka vegg á sig og vegg
sýn þess þat.

[illegible]

Drangilega skipaðu þið ykkur um
fárann; minnst þig þess með gledi
og þakklöti; fátinn & harninn; hann
hrófur um leð og þjóða hrófur; en
þið verði aldrei! Fátinn & Söld-
stólpi. sem á að fara fyrir þjóðinni á
brant harnastel frelsis og farna, hann
& hugjónur harnar klodder halda. Þess
harnar i harnar á harnar seja eða deppi.
En gótt vel - landvornarmenn - þess og
barnit þad fyrir fálkinn að sjá alla
þjóða fátinn og jettmota virðing; þess
fátinn en þess harnastelken sem
vor þess & ass; þess en harnastel allum
vannum og fátinn og metnari þess-
anna; undir þess harnastel skilt
blott og lítit lifit. Þess vor og fátinn
fátinn og þess að heppað þess að
harnastel þad & enda & varla ið
eðna holl. Þó efast þig ekki um, að
þess vel um þess. munda. marnastel
lata fyrir harnastel ef að gagn
motti koma. En lítit munda dandi
dunga; lítit vegi til luffu.

Þungt fell mið að vera einuð
veitt þótt heft smáa
vöm, & dremldið sana-lit
dró niður gámanum bláa.

Þessi vísa ávitaði akker veggja; oðht & jég
frjethi um fánar-árinu. Þótt fylgja kinnu þess
um kvæði eitt litit & jég kalla: Islands
fánu-minni; Senda jég þessu þat til álita, &
eigi til prentunar, nema þú þykir þat þess
vert; kynnir jég sjálfur að þat verði beita; & segum
segir þú hvar & þú höfundur þess; & þú prentar
þat meðal, senda þat líka Þirkileinum & þú þjáð-
viljanum; þú er þat líka eftir eitt vert; þessu bláð
gita prentað þat eftir Þú gálfi & þú sérir list.
Þú roðar þessu minni.

Heldurdu að jég gæti haft af þessu mið með nokk-
um, ef jég veyrði að þú gætist þeim í hant & deildu.
Þú mætti jég þessu minni meðal; kenna min & minn þat
er og líkamlega minni með jég þessu minni. Og þá
andlega þú að eigi & minn þú veigst-lordoni & þat þessu
til að dreifa; þú gæti jég samt kært eigi alla minni samhverji,
& nið kenna þat; min samt kynnir jég að gata ritat, & þat
illa alla miðstættu & fjandam leysu deildu. Þessu bláa

menniskur en jafnan samfara; hefi þó eigi skap til
að adgja eða skriða síns og hver nill heyrna þessir fjel!
Helst mildi-jeg eiga sár, sem láfa stóran blett í jörðu;
og vite hveit-jeg góti ekki gótt dælitid þess umhverfis
mig; veiztu af nokkurn ódyrja koti; helst þessum útsýni
ís myti til hafs og fjalla, - þetta trónt er nýr nandeyr að
hafa þessir augum til að dæmna, kvífi um þess
upp árfur or; jeg hef. þá trúi að jeg góti kútt, þótt lítit
mótt-jeg vinnu annað en líta eftir, þá er það hef-jeg af
nættirummi og allum hennar skynum og að töfum þess
er lítthart í landi minni; ef nýr hefð-gelat áendur
þetta, trúi jeg þá, að heika min batnati; að nokkurn
af hinni fölskudu eldur sálar minnar blarsetu upp
af þess um stund og eftir vill það að þá dælitid
lít. Seg nýr eindoglega á lit þess um þetta minni.

Með þessum hveit þess og óskum allra
heilla þess minni.
Þess

Lothar Lignier

Böndinn

Sigbjörn Sigurðsson

^{frá}
Ytra-Nípi í Vopnafirði

Foddur 28. júlí 1843 - Dáinn 8. nóvember 1909

(1.) Autt er öndregi
Oflor höfðungja,
drípa salar sílar;
er sem önd varpi
inni tjödduð
helfaror harmi.

(2.) Lokid hafi lífsstærð (3.) Gat hann sjöttir
línugu ag trinu góða medal þjóða,
Sigbjörn Sigurðsson; að verðungu virðing;
grönn sem apalder stöð hann í sinnor
gagnræka stjettar fylk ingu
hvíturund horulaufi. fram arla sem fáir.

(4.)
 Mætur vor hann mörgum
 megin vörum
 Íslands öttstúla;
 hreysti og haldlyndi,
 hugdýfi þrautum
 studdi ann af fötum þæm.

(4.)
 Greindar gótri,
 göfugmænn ska,
 hæt þrygdi og skilling stök;
 voru aflvæðir
 ósvikulir
 í hans ofiskála. —

(6)

Saknar smertingar
 ság og hefill
 listhagrar handar;
 biður íslitrum
 búinn teglingar
 háreggjaður knifar.

(7)

Kynnir kvöldvökur
 í kappvinnu
 bláa á þu en björtu stál;
 lítur formlausu
 efni stígu
 hlutir heilsteyptir.

18. Hjek í höndum
 lípurmennis
 allt sem á hönn fólk;
 fjölhof hyggja,
 hagsýnt auga
 áttu þátt í því. —

19. Góðar slón dísir
 um garð hans bjöldum,
 hvar sem íbyggð hann bjö;
 opur stóðu hús hans
 öllum stundum
 gesti og gangandi.

(10.)

Mildur of litlum
 sem mildur af þrem
 skar sigi skarst við mögl;
 þaðar ljúfleyndi
 lágu sem hann
 vjetti á hlæði hönd.

(11.)

Níðröður velja
 hann vífarlega
 kunnir að hofsi hveris;
 af gulli glöggskuggrei
 og ginnsteini reyndu
 hafði hann hugbúur full.

(12.)

Sáste hama sitja
 í sínum höpi
 glæðan meðal glæðra?
 andsvara biðandi,
 álit sitt segjandi
 höfi? og hyggja með.

(13.)

Skin vor yfir skipalegum
 skövungs brúnum,
 björmi andanselda,
 vött, er voru vödd,
 vökum vísun
 háleit hugsvinnsmál.

—

(14) Trútt vor hans trú
 tangfest eðli.
 fedra fullspakra;
 lýsta, herra log
 í lífi, og danda
 fyllt hans inni augum. —

†
 (15) Heim vissi hugur
 í helviki,
 skipur reis ís niðr;
 verkkaups heft' ann viljast
 vori sitt hingta
 í lands síns leýltu leg. —

Þeir heitar
 landa' á hausti
 fugl og myrkrið flýr;
 lífs á hausti
 heitar í sumu or
 eilíft andi manns.

(II.)

- (3.) Ein & enn að velli
okkar þjatar meður
fallinu hjá við heidur,
heidur söndur elli;
fjarri faldumjalla,
fjóra sinna dölum,
hárra hvanna sólum,
háttign bráttu fjalla.
- (4.) Ástrey áttið ann heinn
undir grónu leidi,
& á elli skeið.
um hann lengt ríð dreyma.
Traust vor ástir unga,
ost í sömlífs krötum,
hvort bor hús með glæðum
huga dagsins þunga.
- (5.) Örd og ödi geyma,
iðja í kyrrð og stíði
líðins meyd hjá lýði,
lífsdrápannar kreima.
híð, & dagar himna
lakes og fjötrar hreyfa,
öttfjörð á til minna
allra boma sinna
- (6.) Fændið hega fegis
fyrris himins gósku;
eiliðar við ósku
ennast hinum megi.
Drengskapar og dæða
dómur þeirra niðjum
líps í ofríðjum
alett til hringtu níða.
- (7.) Kvokkar klökku hjatta,
kríður þakarmáli
konan úti áli
Atlants - stjörna bjarta.
Hennar himni undir
hófst sans ofdæpur,
heilum studdist hagar
hans þar langor stundir.
- (8.) Landur benium bjður
bed í nýjken skauti; -
Sond & beztur bauti,
bilar steini síður.
Blöju yfir breiðir
blessun treppa lauda;
ástrúia í anda
um hann minningar heidur
Léus Sigurðsson

Ertu? inandum. ottjörð. stödd
 ein sag fyr, — á raunum södd?
 Þó að hitti? in lidna öld
 ljá vilt þinn tignarskjöld;
 sem þinn heillasonur fæti;
 ságu heftun glost og hræst,
 & þú lengi? — en ofskammt-naust
 af þig þrjúlla? ad fullu þræði.

— " —
 Svó skal stöndast; ságu lands
 svikum miðti ottlevans,
 & hans heides hefir rétt.
 hermt frá rangt og áfengt skýrt.
 Gammum lagði lifshans storfi;
 lengre þann hann sá um leid.
 rísa fróðshofins heid, —
 haggðum vor Islands arfi.

— " —
 Engi skegtum of þess manns,
 engi leitast; spórin hans;
 lítill sýst þökk hins lifta kyns. —
 legstædurinn spámannsins!
 ríðjans dót & dygð. vortinn!
 (d) deysins hvöt til hova miðs
 knígs dóm? & land þess líds. —
 þjóðarmálinn málkverðinn.

Rísa súlar rammor hátt, —
 rann. r henti' í fálksins mótt, —
 lostust þjett að lögðum mír,
 landsins klettum höggmör ír;
 þökin höfust himni móti;
 hvelfdust yfir þjóðorlíf
 eins og vörnervirkis hlíf,
 knekki á gangi ældur róti.

Þjórum salor gjömdu' í
 landsins tígn og fjöðheill ný;
 við hans hlíð sam vörðhæð göt
 vald og rjettur fálksins stöð.

In á mót árin lofa
 ór og síð hann breima sá
 verna' og lýsa um land og djá,
 fíðor selu' und sigurbaga.

Drarungjón! tál! in tígnu haf, —
 tíðorinnar skýja vof!

aldrei rotit, óthjörð. men!
 ósta barns þins vörnarsérs.

þinn unga þjóðorfelci

þú vorst sript í styrjör gjöld;

lífnar, hvefur, öld frá öld,

þyn þitt snautt með háls und halsi.

Ánauð fin, er á nauð nor!
 ördugt hvert oss gerir spor;
 galli blandar braut af drykk;
 byrgir eins og miða fylk
 útsýn, fram sýn osku mennsins,
 ofl hans, kyrk hans skertil blóðs;
 Sálakveinnar lags og ljóðs
 gefir bölvun ljóðs og lundunnis.

— " —

Hága gordinu gengur á
 granni hvar sem betur má;
 skilur ljóðar önnun heins,
 engar vörnir hamla þeim.
 Itak ljós og itak þorna! —
 Öll hin dýrsta ljóðs þing
 eru fál við útbláning: —
 hví þá ætvara' að halda' í þat orna?! —

— " —

Ö Setjandi éta dýr
 allar þínar fittu kjör;
 temja sig við hirtlífskett,
 hvorna mikinn, vinnu smátt.
 Eitt hvað þarf að bita' og brenna, —
 buddon þeirra' er innshol!
 einokun of kemst á kol,
 silfur ljóðar í spíð þinn vinnu.

— " —

Því & kamske óazun
 einu tyfl af ráðherrum,
 fyrir staka þekisraun,
 þá i kom á eptirlaun?
 Þegar þeir komu þeir á mót,
 þorftu að hafa kinnu;
 engin mynd & á þvi nú, —
 nýttu hest i hálfa fötu!

— n —

Ein þvi þykir orit nág;
 ósköp &tu sink ogsláf!
 álit þitt nðr engum stad,
 átjón þinsund! hvað & það?
 Því, en einu sjá þrefelt betur;
 því mun ellu gleppa segja
 eta gora þig ölvu vón, —
 Kútabarnid kom i vöður! —

— n —

Flarna tekur heldur að!
 hvað & nú til morko um það?
 fólkið torit komu við hest,
 tögglar vöðin „bróðing“ smætt.
 Skutu þeir þessu saman syðra?
 Sig við drögu, ljásmannin!
 dálitid skeinliki Donskuvinn, —
 Sigt honum þess fyrir svinnu að niðra.

— n —

Öthi fólkið falli' úr hór?
 Fori' ekki að koma vor;
 hjálpin þugi heldur dróst,
 hrakningi felldu af gíttum vást.
 Þegar milli bygga bytt vor
 búkorlarnir reiddust við:
 'I þessu öti' er ekki líti!
 í "bróðungum" vor sporkað og pytt þor.

— — —
 Hallorísinn þeim er þörf;
 þrjógru & bónda lund og djörf;
 þáð sem törun þakka þer,
 þeir að hrokja' á leyfa sjer.
 Sá þeir ekki sonur vegi?
 Svívirðing við brjóstgöddin!
 Hetta mun þá hefndin stinn;—
 hvað heldurdu' að Danir segi?

— — —
 Hamgrár sveimar hundan örn!
 hvöss & sjón og veidigjörn;
 bláði vott hris beitta kló
 Berbrannar í Morokko;
 þálmahundsinu solum sonum,
 Sandsins frjalsu, örn þjóð
 andis veng sinu örninn tróð;—
 á þótt fólki hans vanda vonum?

Uhlitit er ei san verst!
 aldrei sásta finni gest;
 hvað er hjá þvi ríkisvið,
 "rípherror" og konungsátt?
 Daninn kann ekki í kröggum yrdi;
 kaupslags eða samnings þörf;
 fljótt á detta friddis hröf; —
 ekki átt þvi í þjó og risvirk. —

Seljum hofnis, fjall og foss,
 fremott allt, sem gegnir vor oss!
 fedragörðsins forunnir
 þenn til jökla vegi sér.
 hitum þaðan víða veizla
 valdsins djökna Frónskratil,
 Sjúgillum þeim vegi ávil
 út á sína einvaldsveizla. —

Lítt þig gírdar um lögin kring,
 lýðsins vilji og skugga þing.
 flokksins hvor, sem fylgi nor
 fálksins, þar átt árum nor.
 Fulltrúum um þann jett landans
 forsjall gæl í hverri sveit,
 Seinnar í valdsins sultarleit
 Samföngu sér til fjordans. —

Nauðum ortu' i' Ölfjörð. Stödd
 eins og fyrr, — á naunum tödd;
 'Olans skuggi aggurinn
 aðalsfjalla Svigsinn þinn.
 Gráður augu' á þig stara
 erlends fjörmagns, — góð þín vel!
 legg við glöfagardinn mjöl
 hjálf, — ef viltu hans þessifara.

Ormstunga